

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

Fasciculus temporum

Rolevinck, Werner

[Köln], 1481

[Prohemium:] Generatio et generatio laudabit opera tua

[urn:nbn:de:bsz:31-333163](#)

Mon. Arg. Trinit.

Generatio et generatio laudabit opera tua et potentiam tuam, prouocabunt scribis psal. 130. Cum non sint multa diligentia sanctorum patrum studia: temporum decursus supputarunt: non dubium quin magna utilitas ecclesiasticis vitis et paucis illis quod ecclesiastica policiam gubernare habet: inde puerat. Nec veli statui hominum horum patrum prodest credendum est: si tempata mente ad rem gestarum historias quas ob diuturnam memoriam studiosi viti oscularunt oculos leuent. Quod pletius id minus perspectent. Decet namque vitos virtuosos precedentium facta sepe ad memoriam reuocare: et bonis exemplis discant dignis operibus insistere et in malis valeant perditionis scopulū declinare. Verum mihi preciosum a vili sepetur: stulta cupiscentia se tpare non valens. in tenebris voragine precipiti cursu mettere. Ob hoc sicut doctores videntes quod ad intellectum scripturarum et ecclie regimur: historiarum decursus ex parte necessarius esset. simulque omnium gestorum ageris inutilis. tamen per suum magnitudine. tamen per superfluous et vilius factorum repetitioe super vacua quasdam nobis historias canonizavunt. apudatis fabulis superstitionis ac genealogiae interminatis: quod ad rem non pertinet. Sicque factum est quod maximos eorum labores. ut penitus simul tota temporum historia: brevissimo studio a quolibet intelligentem iam nedum sine labore imo cum magna cordis oblectacione possit incepit. Dicit quoque ad orationem scripture: unde hac pulchritudo non caret: que omnibus gentibus tanquam lucerna profuga in obscuro loco propinenda fuit. Ingenium insuper humanum quod magnifice plura comprehendere faciliter potest: hoc deliciose prato duos sororum filiorum priuati non debunt: in quo via virtutum exempla reperties. scilicet reproba eque considerans: illa carpe. hoc perterre moneret. Vide enim supra modum est delectabile qualiter primi nostri peccantes ex quibus origine duximus instituta fuerunt a summo omnium gubernatore deo deinde quis decursus eorum quoniam perficit et defecat secundum creatura in sapientia. virtute. potestate. sanctitate. longevitatem. et sic de aliis. Et in omnibus his datum regimur admirari: quod sit deus mirabilis in creaturis suis quod nunquam administrare cessavit quos addidit. quamvis creatoris longannitas et misericordia. et quod inseparabilis diuimus iudiciorum abyssus. Hec et infinita alia genitaria industria penitus quibusdam interne contemplacionis. non solum perterita et praeterita sed etiam futura metit. dum ex similibus ad filia per creditur. cui si bona voluntas adiuncta fuerit. credio quod auctoratus huius in deum surgit ad laudandum et regnandum et contemplandum: cupiens dissolvi et esse cum Christo in eternum. Incipit ergo hec contemplatio in iusta spes culatione creaturarum et sunt in feliciori credo eamdem et appetitu creatoris. iuxta illud psalmi. Quoniam enim michi est in celo et a te quid volui super terram. Michi autem adhuc deo bonum est. Hoc forte in presumpto verbo id est psalmista nobis persuadere mitte dices. Generatio et generatio laudabit opera tua et potentiam tuam prouocabunt. quod si dicatur. Per omnia quod in mundo casura certum est: ad te qui nunquam desicias tendere de bene? Que rationes sententia valde accommodata est ad propositum nostrum. Cum enim teste Augustino plura in sacra scripture memoratur quod nihil significant et tamen necessaria sunt propter ea quod aliquid significat necesse est talibus ita rationes sterilia sint sicut illis quod secunda deuotio immediate in deum mente nostra sustollunt. Alioquin non recte scripture legimus in qua semper spuissancus loqui credendum est. Sunt ergo arida quo ad sufficiem littere. sed grauidam quo ad spualem intelligentiam. Que autem ita aliena sunt ut nequaquam spuialiter intelligi possint aut non expedit: omnibus venerando digna sunt propter finem in quem ordinamus quod est scire et diligere deum. Et de hoc genere videtur esse super putatio annorum que in sacra historia diligentissime annotata continet. De quod ut idem Augustinus testatur. Hoc certissime tenendum est quod tanta est diuina autoritate corroborata ut omnino falsissimum sit quicquid ab ea ita discepatur quod cum ea omnino discordari non possit. Que cum ita sint: mitem valde videtur cur sancte scripture tractatores de hac materia intantur silenter diversi in pluribus locis usque hodie. ut autem omnino aut vice nequeat discordari. Et credimus illa antiqua et famosa questio de translatione. Ixx. interpretum. an potius ei standum sit in superputatione annorum. an textui hebreorum quem moyses ille maximus et primus legis promulgator edidit. Hic ostenerunt sancti doctores ingenua sua et quilibet pro captu suo dixit quod sensit. Et quod periculum est de migratoriis ecclae iudicare sententias ut dicit Iheronimus super Danielem. et nimis laboriosum est omnia retexere. ideo Beda post alios qui studiosius in hac materia sudarunt. elegit modum Orosii qui satis discorditer cum Iheronimo et Eusebio et aliis magis autenticis de his loquitur. et dicit eccliam hunc modum tenere. licet alios non reprehendat. Quare actum videtur ut hec superputatio magis vulgata sit in libris plurimorum postea scriptentium. Augustinus etiam in libro de civitate dei multa de his tractat. sed satis dissentit a positione Bedae quod sequebat exemplaria que tunc magis vulgata fuerunt ut etiam patrum in omnibus suis et maxime super psalmos. Positio autem Orosii et Bedae habet quod a creatione mundi usque ad nativitatem Abrahae fluxerunt anni. 1299. sive septuaginta interpretes. Hebrei autem minime habent. 1236. quod in biblias correctas iuxta hebreiam veritatem ab Adam usque ad nativitatem Abrahae sunt anni tunc. 1998. Deminde satis discordant cum hebreis septuaginta interpres usque ad destructionem templi que vocatur communiter transmigrationem babilonis. Sequentia tempora non habentur ex canonica scripture. sed ex aliis historiis tam iudeorum quod gentilium et iterum ibi est diversitas. sed non nimis magis. Similiter igitur colligendo in Bedam a mundi creatione usque ad christi nativitatem. remittit anni. 1999. Et hic est modus ecclae universus. Unde tolle datum ad milia quinque ducentis. Nascentem dico Beda dat a phthoplasto. De veteri disculptione huius questionis. vide si placet Augustinum ubi supra et Iheronimum et alios locis suis. Hic autem quod breuitati studiis plerique ipsa nobis vitanda est. Colligere namque dispositum iuxta dno ex pluribus libris fasciculū quendam temporum a mundi creatione usque ad pīus in quo tam sacrarū scripturarū quod diuersarū aliarū historiarum facta tantum in memoriali quoddam compendioe religabimus. Faciat pīnde iuxta sententiam floti quod solent qui terrarū situs in brevi quod si tabella pingunt ita totam humani generis imaginem temporumque decursus in pauculis foliis complectat. Nec mihi conscius sum aliquid me posuisse quod non in fidē dignis historiis habeatur. aut aliis libris ecclesiastiorum doctorum siue quod nūc ex eorum dictis aperte sequatur. Vbi autem dubium fuerit an sic vel aliter hoc ipsum etiam ita ut reperi pati modo annotauit. Et ne ipsa supfigies historie deuotis tediosa esset. pīsepe sententias quasdam floridissimas applicauit.

sanctoꝝ dictis que deuotōem redolent pariter et doctriꝝ. Autoritatē et ꝑgo dantes hiꝝ qui an nos laborauerint nos p modulo nostro in labores eorū intravit. ipatim hincinde carpētes qd̄ potuim? Et vt sciat quo ordine eos seculi sum? pmo totū tempus veteris testamenti. 5199. annos in quinq; etates distinctū repperim? in quodā libello qui yphoro ascriptus videbas. vbi multū artificalit p̄cedit deducendo anos mudi usq; ad tpa sua sc̄z. Et hunc sequitur in duab? tip mis etatib? similis et i duab? sequētibus: exceptis pauis. q: tertus fm hebrayē veritatem a nativitate Abrahē usq; ad captiuitatem babiloniam apud nos magis est correct? et diligenter explanatus. et ideo sequitur eū p̄ay tamē refet. In quinta etate maiore labore habimus ppter minia diuinitatē historiarū et remā precor. q: iam vnuū īā alium p ut melius putauī secutus sum an autē debite singulos anos supputauit: lectori iudicium omittit. Lineā autem Assyriorū et Romanorū et aliorū et diueris historijs labore satis aptauit: rogās vt si cui ascribere placuerit diligenter obseruet spacia et numerū correspondēne ne longius aut strictius ponat qd̄ exemplat habet. alioq; et labor petibit a fructū non reportabit. erit qd̄ opus eo mendosum qd̄ spenditū nisi hoc diligenter studeat obseruare. Si autē debite qd̄ facile arbitramur hec incorpauet: non modicā ei prebebit illuminatōem ad intelligendū sacrā scripturā et libros Augustini et Hieronimi et Orosij ac aliorū et c. si vera sunt que in plurib? libellis scripta reppinius. Post in sexta etate sequuntur etymicā Martini et Vincen̄tij qui spenditū p̄cedunt usq; ad tpa sua. Post eos p̄ anos fere ducentos sequor notabile liby quendā cuius autore nescio qui pene usq; ad tpa sua extendit. Que autē deposita sunt memorie dignas: sicut audiūm? et vidimus fidelerit priorib? suppōslūmus. Que omnia in sequētibus summa breuitate patebūt. Modū autē p̄cedendi plamissimus est. et grossitudine rusticane adeo amicus vt in patiente qd̄em depiggi possit. eo qd̄ illico fine omni difficultate intuentib? se offerat. Depinxi igit̄ in medio foliū cīculos cū nomib? psonarū debitis p̄ quolib? tpe et ifra et supra lineas duas qd̄rum supiorū cū suo numero descendit ab Adā usq; ad xp̄m iuxta serię predictorū significans vt quicqd̄ ex aduerso illius numeri scriptū est sive supius sive inferius: etiā circa illa tēpora fēm̄ verisimilit̄ credat. Secunda linea. i. inferior retrorsū ascendit a xp̄i nativitate usq; ad mudi creatōe: vt eadē facilitate vniū nūero inspecto sciatur quot āns hoc aut illud fēm̄ sit an xp̄i nativitatē qd̄ ideo sic ordinatur. q: hec era magis solēmis est apud nos et citi? solet requiri. post xp̄m simul ambe descendit usq; ad tēpora nūa paulatim crescendo ita vt supiorū semp̄ ostendat etatē mundi. i. inferior etatē xp̄i qd̄ plamissime patebit locis suis. Et q: ex multis libris mendose scriptis modū hūc non leui labore ad lineā veritatis corremus. obsecramus p̄ xpo lectorē ne inutiliter manū ad corrugendū hāc ānonū supputatōem apponat nisi prius toto ope perfecto. Quod nō ideo dicimus qd̄ nullibi errantim? sed ad ausandū de nimia diueritate doctorū in hac materia et freqūtē positio vniū est inuolutio alteri? Ubi autē errorē inuenit clementer ignoscat et corrigit et predictis quos sequuntur. Faciliter enim in numeris errat et sepe negligentē descurbitur et negligentius emendātur vt dicit Aug? 15. li. de cun. dei. Faſculū temporū aēs antiquorū clonicas p̄plectēs: admissus ab alma vniuersitate Coloniā. ināpit feliciter.

Dies 1 ^o	In quo fecit deus lumen et diuinit luce ac tenebras.
Dies 2 ^o	In quo fecit deus firmamentum et diuinit aquas ab aquis.
Dies 3 ^o	In quo congregauit deus aquas in vnuū locū et apparuit arida.
Dies 4 ^o	In quo fecit deus soles et lunā et stellas et posuit eas in firmamento
Dies 5 ^o	In quo fecit deus pisces et volucres et cœte grandia ex aq.
Dies 6 ^o	In quo fecit deus bestias et hominē.

In principio creauit deus celū et terrā. Dicit būis Aug? sup Genesim qd̄ maior est hūi scripture autoritas qd̄ omnis humani ingenij perspicacitas. Et q: de tēpore principaliter hic intendimus. principiū temporis breuiter tangere placuit. Unde est aduertendum fm̄ doctores qd̄ quatuor coequua in principio creata sūt a deo ex nūchilo in quo relucet creatoris summa potētia. Hec autē sunt celū empirum. Angelica natura. materia quatuor elementorū et tempus. Et hoc vocant opus creatōis qd̄ factū fuit an omnē dīe: post sequitur opus distinctōis in quo relucet creatoris summa sapientia qd̄ factū fuit in tribus dieb? p̄ primis. Dein de sequitur opus om̄atis in quo relucet creatoris summa bonitas quod factū fuit in tribus sequētibus dieb? vt p̄t̄ clare in textu Genes. 1°. Septima autē die requieuit ab omni operē qd̄ patirarat. nō quasi operando lassus sed nouam creaturā facere cessauit. cuius materia vel similitudo non precesserit. Qd̄ autē dicit Jo. 5. Pater meus usq; modo operatus et ego operor. intelligit de continua vniuersi creature administracōe. q: qd̄ condidit: continere et gubernare non cessat. Et in hoc relucet summa creatoris perfectio. q: sibi soli sufficit nec eget creaturis sed magis econtra. q: virtus creatoris est causa subsistendi omni creature et hoc est qd̄ septima dies resperā non habet. De his plēm? vide magistrum in secundo sententiā et doctores desup copiose scribentes. Poco sequens tempus licet deū nobis ostendat quo ad hec quatuor predicta sc̄z signā potētia. sapientia. bonitatem et p̄ consequētū summā p̄fēctōem. tñ specialius ostendit distinctionā misericordiā et iusticiā. iuxta illud ps̄. Misericordiā et iudicium cantabo tibi dīe. Et iter. Vniuersi vie dīi misericordiā et veritas. misericordiā tñ sceptru tenet qd̄ diu viatores sumus que nulli petenti remā negat.